

CETATEA CÂLNIC

În România sunt foarte multe cetăți ruinate care, dacă ar fi refăcute după planurile originale, ne-ar ajuta să înțelegem dezvoltarea statală, politică și culturală a Țărilor Române (din acea vreme), situate la interfeșența dintre Orient și Occident. De asemenea, ne-ar ajuta să cunoaștem modul de gândire al constructorilor, adaptat la cerințele tehnicii militare ale epocii.

Arhitectura militară este reprezentată de curți fortificate, turnuri locuință, cetăți cu ziduri întărite, acestea formând sistemul de apărare al orașelor.

Cetățile din Transilvania nu au fost distruse total; unele au fost îngrijite sau, între timp, au fost refăcute după documente și planuri existente.

Un monument de arhitectură, din secolul al XII-lea, ce se remarcă prin frumusețe și vechime, este și Cetatea Câlnic ce se află în satul cu același nume, pe drumul dintre Sibiu și Sebeș, la aproximativ 40 km de Sibiu.

Cetatea este compusă din donjon, capelă și fortificații. Starea de bună conservare și valoarea istorică au fost motive importante pentru includere acesteia pe lista Patrimoniului UNESCO.

Construită la mijlocul secolului al XII-lea, în stil romantic, de către comitele Chyl de Kelling (pomenit documentar la 1269), cetatea a fost reședința nobililor sași până în 1430, când a fost vândută, de ultimii descendenți ai familiei nobiliare, comunității țărănilor din Câlnic.

Evoluția cetății s-a realizat în trei etape: perioada în care cetatea a aparținut familiei nobiliare Kelling; perioada în care aceasta era deținută de comunitatea săsească și perioada de restaurare a cetății, între anii 1962-1964, realizată de Direcția Monumentelor Istorice, sub coordonarea arh. Ștefan Balș, în paralel cu săpăturile arheologice desfășurate de Radu Heitel.

Donjonul actual al cetății a fost ridicat în jurul anului 1272 și are o formă dreptunghiulară. A fost numit și Turnul Siegfried, iar grosimea zidurilor ajunge la un metru, cu o înălțime de 20 de metri.

Specific stilului romanic, zidurile cetății erau înconjurate de un șanț, de 3 metri adâncime și 10 metri lățime, umplut cu apă, deservind ca un mod de apărare împotriva pângăriturilor.

Capela cetății este o altă unitate a ansamblului arhitectural, construită în timpul în care cetatea a aparținut familiei nobiliare.

Din anul 2003 au început lucrări de amenajare pentru spații expoziționale și cazare, cetatea fiind transformată într-un centru cultural științific internațional, unde s-au desfășurat concerte și audiții de muzică medievală, renașcentistă și barocă.